

Månedens forskningsnytt

Mars 2018:

Hodelus – ingen grunn til å klø seg i hodet av dette problemet : skaff lusekam.

En oppdatering

Små organismer kan gi store plager, og mange kreative og feilaktige vrangforestillinger om hvordan de skal bekjempes. Å bekjempe hodelus er en stadig gjentatt øvelse i barnehager og skoler, og alle gode hensikter til tross, bekjempelsen butter pga de som nekter å ta problemet på alvor. De har mye til felles med klimafornektende, de som nekter å ta vaksiner, og de som nekter å følge gode råd i bekjempelse av hodelus: De oppfører seg kontraproduktivt, usolidarisk og sørger for å opprettholde problemet. Den satt, tenker jeg.

Hodelusene, som er små, 2-3 millimeter, trenger blod for å overleve har gode vilkår i små barnehoder som sitter tett sammen ved en skjerm for eksempel. Lusene lusker fra hode til hode, gjerne i barnehager, der barnehodene ofte er i nærkontakt. Å finne hodelusen krever godt lys (kanskje fars hodelykt som han ellers bruker til å blende andre turgåere med, gjør nytten), helst en lupe, og lusekam. Så grer man igjennom de ca 100.000 hårene vi har, og fanger opp lusene, særlig nær tinning, ører og nakke er de oftest. Man trenger ikke gjøre alt mulig som ikke virker : vaske sengetøy, bamser og fryse ned klær og hårstrikker. Lusa lever ikke uten blod, det er hodet som skal sjekkes ikke alt annet. Det er mye bedre å lete, finne og fjerne enn å bruke mye penger på lusemidler som er i ferd med å slutte å virke, og som forurenses fjord og sjø. Du kan finne egg på selve hårene, og små svarte prikker som er nymfe-lus, eller moderlusen, som er litt større. God fangst! Kanskje sjekke bestemors hår om alt slår feil.

Kilde: Ellen Lande Gossner, Morgenbladet nr.5, 2-8 Feb 2018

© Claus Lützow-Holm